

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1484/2018
22.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгана Добросављевића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Добросављевића, адвоката Ивице Радоњића и браниоца окривљене Радице Добросављевић, адвоката Мирјане Здравковић, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину 2К 9/17 од 14.07.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1010/17 од 24.05.2018. године, у седници већа одржаној 22.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Добросављевића, адвоката Ивице Радоњића и браниоца окривљене Радице Добросављевић, адвоката Мирјане Здравковић, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Неготину 2К 9/17 од 14.07.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1010/17 од 24.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Неготину 2К 9/17 од 14.07.2017. године, између осталих, окривљени Драган Добросављевић и окривљена Радица Добросављевић, оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које су осуђени на казне затвора у трајању од по 3 (три) године, у коју казну се окривљеном Драгану Добросављевићу урачунава време проведено у притвору од 02.05.2012. године до 04.06.2012. године. Окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износ од по 15.000,00 динара свако понаособ, те да солидарно са окривљеним АА, на име трошкова кривичног поступка, накнаде суду износ од 50.280,60 динара, а окривљени Драган Добросављевић да накнади и износ од 2.361,71 динар, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом је одређено да трошкове кривичног поступка на име награде и нужних издатака постављеног

браниоца по службеној дужности, коначно носе окривљени Драган Добросављевић и окривљена Радица Добросављевић. Од окривљених је на основу члана 246. став 7. КЗ одузета опојна дрога канабис укупне нето масе 22,24 грама, за коју је одређено да ће по правноснажности наведене пресуде, бити достављена ПС Неготин на даљу надлежност. Такође, окривљенима је на основу члана 87. став 1. КЗ изречена мера безбедности одузимање предмета - и то 12,27 грама, нето масе биљне материје канабис (конопља), која у себи не садржи проценат ТХЦ-а преко 0,3 % , као и 3 биљке канабис (конопља), за које предмете је одређено да ће по правноснажности наведене пресуде бити предати на даљу надлежност ПС Неготин.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1010/17 од 24.05.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе: окривљеног Драгана Добросављевића, његовог браниоца, адвоката Ивице Радоњића, окривљене Радице Добросављевић, њеног браниоца адвоката Милосава Стојиљковића и браниоца окривљеног АА, адвоката Властимира Михајловића, а пресуда Вишег суда у Неготину 2К 9/17 од 14.07.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

-бранилац окривљеног Драгана Добросављевића адвокат Ивица Радоњић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе;

-бранилац окривљене Радице Добросављевић, адвокат Мирјана Здравковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, те је нашао:

Захтеви за заштиту законитости су недозвољени.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, таксативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом, а које представљају разлоге из којих овлашћено лице (члан 483. ЗКП) може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Драгана Добросављевића, адвокат Ивица Радоњић и бранилац окривљене Радице Добросављевић, адвокат Мирјана Здравковић, у поднетим захтевима не опредељују конкретно ниједну повреду закона која у

смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ наводе да су побијане пресуде неразумљиве, чиме указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Такође, браниоци у поднетим захтевима истичу и то да правноснажне пресуде не садрже разлоге у погледу одлучних чињеница, пре свега везано за одбијање предлога бранилаца да се прибави здравствени картон сведока ББ, као ни у погледу примедби бранилаца изнетих на налаз и мишљење судских вештака НКТ центра у Београду- чиме указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Осим тога, у поднетим захтевима браниоци окривљених износе сопствене анализе и оцене изведених доказа, другачије од оних које су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, оспоравајући исказ поменутог сведока ББ, затим налаз и мишљење судских вештака, као и садржину СМС комуникације између окривљених, те закључујући да је суд у конкретном случају требало да донесе ослобађајућу пресуду, јер према ставу бранилаца, у конкретном случају недостаје битан елемент кривичног дела за које су окривљени оглашени кривим, а то је предмет кривичног дела. Наиме, према мишљењу бранилаца окривљених Драгана Добросављевића и Радице Добросављевић, биљни материјал представљен суду након пет година од покретања кривичног поступка, не представља стварни биљни материјал који је био предмет вештачења, а уз то исти сматрају да је током поступка остала неутврђена одлучна чињеница: да ли је реч о женској или мушкој биљци канабис, што је од круцијалне важности за доношење одлуке, јер само женска биљка канабис има проценат ТХЦ-а већи од дозвољеног – којим наводима, по налажењу овог суда, браниоци суштински оспоравају чињенично стање утврђено побијаним пресудама.

Међутим, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић